ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 11. července 2006

v souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy o přijetí jednotné měny Slovinskem ke dni 1. ledna 2007

(2006/495/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 122 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na zprávu Komise ([1]),

s ohledem na zprávu Evropské centrální banky ([2]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([3]),

s ohledem na projednání v Radě zasedající na úrovni hlav států nebo předsedů vlád,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 1. ledna 1999 byla zahájena třetí etapa hospodářské a měnové unie (HMU). Rada, která zasedala v Bruselu dne 3. května 1998 na úrovni hlav států nebo předsedů vlád, se usnesla, že Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko a Finsko splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 1999 ([4]).

(2) Rada se dne 19. června 2000 usnesla, že Řecko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2001 ([5]).

(3) Spojené království v souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska připojeného ke Smlouvě oznámilo Radě, že dne 1. ledna 1999 nemá v úmyslu přejít do třetí etapy HMU. Toto oznámení se nezměnilo. Dánsko v souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska připojeného ke Smlouvě a v souladu s rozhodnutím, které učinily hlavy států nebo předsedové vlád v Edinburghu v prosinci 1992, oznámilo Radě, že se nezúčastní třetí etapy HMU. Dánsko nepožádalo o zahájení postupu podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy.

(4) Na Švédsko se na základě rozhodnutí 98/317/ES vztahuje výjimka ve smyslu článku 122 Smlouvy. Na Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko se vztahuje výjimka ve smyslu článku 122 Smlouvy na základě článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 ([6]).

(5) Evropská centrální banka (ECB) byla založena dne 1. července 1998. Evropský měnový systém byl nahrazen mechanismem směnných kurzů, jehož vytvoření bylo dohodnuto usnesením Evropské rady ze dne 16. června 1997 o zřízení mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie ([7]). Postupy pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (ERM II) byly stanoveny v Dohodě ze dne 1. září 1998 mezi ECB a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu, kterou se stanoví provozní postupy pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie ([8]).

(6) V čl. 122 odst. 2 Smlouvy je stanoven postup pro zrušení výjimky dotyčných členských států. Podle uvedeného článku Komise a ECB podávají Radě alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka, zprávu postupem podle čl. 121 odst. 1 Smlouvy. Slovinsko dne 2. března 2006 podalo oficiální žádost o posouzení konvergence.

([1]) Zpráva přijatá dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Zpráva přijatá dne 15. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Stanovisko ze dne 15. června 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([4]) Rozhodnutí Rady 98/317/ES ze dne 3. května 1998 v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy (*) (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 30).
(*) Poznámka: Název rozhodnutí 98/317/ES byl upraven s ohledem na přečíslování článků Smlouvy o založení Evropského společenství v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původní odkaz zněl na čl. 109j odst. 4 Smlouvy.
([5]) Rozhodnutí Rady 2000/427/ES ze dne 19. června 2000 v souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy o přijetí jednotné měny Řeckem ke dni 1. ledna 2001 (Úř. věst. L 167, 7.7.2000, s. 19).
([6]) Úř. věst. L 236, 23.9.2003, p. 33.
([7]) Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 5.
([8]) Úř. věst. C 345, 13.11.1998, s. 6 ve znění dohody ze dne 14. září 2000 (Úř. věst. C 362, 16.12.2000, s. 11).

(7) Vnitrostátní právní předpisy členských států, včetně statutů jejich národních centrálních bank, se podle potřeby upraví, aby byla zajištěna jejich slučitelnost s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“). Zprávy Komise a ECB poskytují podrobné posouzení slučitelnosti právních předpisů Slovinska s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem ESCB.

(8) Podle článku 1 Protokolu o kritériích konvergence uvedených v článku 121 Smlouvy se kritériem cenové stability, jak je uvedeno v čl. 121 odst. 1 první odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát vykazuje dlouhodobě udržitelnou cenovou stabilitu a průměrnou míru inflace měřenou v průběhu jednoho roku před šetřením, jež nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, které v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Pro účely kritéria cenové stability se inflace měří pomocí harmonizovaných indexů spotřebitelských cen (HISC) vymezených v nařízení Rady (ES) č. 2494/95 ([1]). K posouzení kritéria cenové stability byla změřena inflace členských států pomocí procentuální změny aritmetického průměru dvanácti měsíčních indexů ve srovnání s předchozím průměrem za dvanáct měsíců. V jednoletém období, které skončilo v březnu 2006, byly třemi členskými státy, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, Švédsko, Finsko a Polsko s mírami inflace 0,9 procenta, 1,0 procenta a 1,5 procenta v uvedeném pořadí. Ve zprávách Komise a ECB se brala v úvahu referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr měr inflace třech členských států, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, plus 1,5 procentního bodu. Na tomto základě referenční hodnota v jednoletém období, které skončilo v březnu 2006, činila 2,6 procent.

(9) Podle článku 2 protokolu o kritériích konvergence se kritériem stavu veřejného rozpočtu, jak je uvedeno v čl. 121 odst. 1 druhé odrážce Smlouvy, rozumí, že v době šetření se na členský stát nevztahuje rozhodnutí Rady podle čl. 104 odst. 6 Smlouvy o existenci nadměrného schodku.

(10) Podle článku 3 protokolu o kritériích konvergence se kritériem účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, jak je uvedeno v čl. 121 odst. 1 třetí odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát alespoň po dobu posledních dvou let před šetřením dodržoval běžné fluktuační rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů (ERM) Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména pak nesměl členský stát v tomto období z vlastního podnětu devalvovat dvoustranný střední kurz své měny vůči měně kteréhokoli jiného členského státu. Počínaje 1. lednem 1999 poskytuje rámec pro posuzování plnění kritéria směnného kurzu ERM II. Komise a ECB při posuzování plnění tohoto kritéria ve svých zprávách zkoumaly dvouleté období, které skončilo v dubnu 2006.

(11) Podle článku 4 protokolu o kritériích konvergence se kritériem konvergence úrokových sazeb, jak je uvedeno v čl. 121 odst. 1 čtvrté odrážce Smlouvy, rozumí, že v průběhu jednoho roku před šetřením průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba členského státu nepřekračovala o více než 2 procentní body úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků. Pro účely kritéria konvergence úrokových sazeb byly použity srovnatelné úrokové sazby desetiletých státních dluhopisů. K posouzení plnění kritéria úrokových sazeb se ve zprávách Komise a ECB brala v úvahu referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr dlouhodobých nominálních úrokových sazeb tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků, plus dva procentní body. Na tomto základě referenční hodnota v jednoletém období, které skončilo v březnu 2006, činila 5,9 procenta.

(12) Podle článku 5 protokolu o kritériích konvergence má statistické údaje použité při současném posouzení plnění kritérií konvergence poskytnout Komise. Údaje nezbytné pro přípravu tohoto rozhodnutí Komise poskytla. Rozpočtové údaje Komise poskytla na základě zpráv členských států podaných před 1. dubnem 2006 v souladu s nařízením Rady (ES) č. 3605/93 ze dne 22. listopadu 1993 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství ([2]).

(13) Na základě zpráv Komise a ECB o pokroku, který učinilo Slovinsko při plnění svých závazků týkajících se uskutečňování hospodářské a měnové unie, Komise dospěla k následujícím závěrům

Vnitrostátní právní předpisy Slovinska, včetně statutu národní centrální banky, jsou slučitelné s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem ESCB.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen (Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1). Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 2103/2005 (Úř. věst. L 337, 22.12.2005, s. 1).

Pokud jde o plnění kritérií konvergence uvedených ve čtyřech odrážkách čl. 121 odst. 1 Smlouvy Slovinskem:

— průměrná míra inflace ve Slovinsku v roce, který skončil v březnu 2006, činila 2,3 procenta, což je méně než referenční hodnota, a ani v následujících měsících se tato míra zřejmě nezvýší;

— na Slovinsko se nevztahuje žádné rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku veřejných financí;

— Slovinsko je členem ERM II od 28. června 2004; ve dvouletém období, které skončilo v dubnu 2006, slovinský tolar (SIT) nebyl vystaven silným tlakům a Slovinsko ze svého vlastního podnětu nedevalvovalo dvoustranný střední kurz SIT vůči euru;

— v roce, který skončil v březnu 2006, činila dlouhodobá úroková sazba ve Slovinsku v průměru 3,8 procenta, což je méně než referenční hodnota.

Slovinsko na základě těchto kritérií dosáhlo vysokého stupně udržitelné konvergence.

Slovinsko tudíž splňuje podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny.

(14) V souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy má Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, které členské státy, na které se vztahuje výjimka, splňují podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny, a zrušit výjimky dotyčných členských států,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Slovinsko splňuje podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny. Výjimka ve prospěch Slovinska podle článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2007.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. července 2006.

Za Radu

předseda

E. HEINÄLUOMA